

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 76

35ο έτος

23 Μαρτίου 1992

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

- ★ Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης 1
- ★ Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών 14
- ★ Οδηγία 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Μαρτίου 1992 για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988) . 21

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/12/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1992

σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, περιλαμβανομένων και εκείνων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης· ότι πρέπει να προσδιορισθεί το έδαφος επί του οποίου έχει εφαρμογή η παρούσα οδηγία, καθώς και οι οδηγίες που αφορούν τους συντελεστές και τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης, στους οποίους υπόκεινται ορισμένα προϊόντα·

ότι πρέπει να προσδιορισθεί η έννοια των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης· ότι μόνο τα εμπορεύματα τα οποία αντιμετωπίζονται σαν τέτοια σε όλα τα κράτη μέλη μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινοτικών διατάξεων· ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν να αποτελούν αντικείμενο άλλων εμμέσων φορολογιών με ειδικούς

στόχους· ότι η διατήρηση ή η καθιέρωση άλλων μορφών έμμεσης φορολογίας δεν πρέπει να οδηγεί σε διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση μιας μεθορίου·

ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί η εγκαθίδρυση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, το απαιτητό των ειδικών φόρων κατανάλωσης πρέπει να είναι ίδιο σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι σε κάθε παράδοση, κατοχή εν όψει παράδοσης ή διάθεση για τις ανάγκες ενός επαγγελματία που ασκεί οικονομική δραστηριότητα κατά τρόπο ανεξάρτητο ή για τις ανάγκες ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου η οποία πραγματοποιείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο πραγματοποιείται η κατανάλωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός σ' αυτό το κράτος μέλος·

ότι τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τα οποία αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από τους ίδιους πρέπει να φορολογούνται στο κράτος μέλος στο οποίο αποκτώνται·

ότι προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν κατέχονται για προσωπικούς αλλά για εμπορικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν υπόψη ορισμένα κριτήρια·

ότι τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και έχουν αγοραστεί από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, του εγγεγραμμένου επαγγελματία ή του μη εγγεγραμμένου επαγγελματία και τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται απευθείας ή μέσω του πωλητή για ίδιο λογαριασμό του, πρέπει να υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του κράτους μέλους προορισμού·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 322 της 21. 12. 90, σ. 1. και ΕΕ αριθ. C 45 της 20. 8. 1992, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 183 της 15. 7. 1991, σ. 131.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 169 της 18. 3. 1991, σ. 25.

ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί μακροπρόθεσμα η είσπραξη της φορολογικής οφειλής, πρέπει να υπάρχει δυνατό-

τητα εποπτείας, κατά την επέλευση της γενεσιουργού αιτίας, τόσο στις μονάδες παραγωγής όσο και κατοχής' ότι η πραγματοποίηση των ελέγχων αυτών πρέπει να εξασφαλίζεται με ένα καθεστώς αποταμίευσης, που υπόκειται σε έγκριση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών'

ότι η διέλευση από το έδαφος ενός κράτους μέλους σε άλλο δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο ελέγχου που ενδέχεται να παρακωλύσει την ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας' ότι, εντούτοις, το απαιτητό του φόρου επιβάλλει από τη φύση του να είναι γνωστές οι κινήσεις των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης' ότι πρέπει, συνεπώς, να προβλεφθεί ένα συνοδευτικό έγγραφο για τα προϊόντα αυτά'

ότι πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές καθώς και οι επαγγελματίες που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή'

ότι πρέπει να καθιερωθεί μια διαδικασία για την κυκλοφορία των προϊόντων αυτών που βρίσκονται υπό καθεστώς αναστολής, προκειμένου να διασφαλισθεί η είσπραξη του φόρου με τους συντελεστές που ορίζονται από τα κράτη μέλη'

ότι για το σκοπό αυτό πρέπει, κατά πρώτον, να υπάρχει δυνατότητα εύκολης εξακρίβωσης της ταυτότητας κάθε αποστολής' ότι πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άμεσης γνώσης της κατάστασης στην οποία βρίσκεται σε σχέση με τη φορολογική οφειλή της οποίας αποτελεί τη βάση' ότι είναι, συνεπώς, αναγκαίο να προβλεφθεί ένα συνοδευτικό έγγραφο το οποίο να ανταποκρίνεται στις ανάγκες αυτές και το οποίο μπορεί να είναι διοικητικό ή εμπορικό' ότι το χρησιμοποιούμενο εμπορικό έγγραφο πρέπει να περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία που αναφέρονται στο διοικητικό έγγραφο'

ότι πρέπει να επεξηγηθεί η διαδικασία με την οποία οι φορολογικές αρχές των κρατών μελών ενημερώνονται από τους επαγγελματίες για τις παραδόσεις που αποστέλλονται ή παραλαμβάνονται με αυτό το συνοδευτικό έγγραφο'

ότι, επιπλέον, δεν υπάρχει λόγος να χρησιμοποιείται το συνοδευτικό έγγραφο εφόσον τα προϊόντα που υπόκεινται στο φόρο κυκλοφορούν υπό κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς άλλο από το καθεστώς της ελεύθερης κυκλοφορίας ή τίθενται σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη'

ότι ενδείκνυται, επίσης, στα πλαίσια των εθνικών διατάξεων, η είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε περίπτωση παράβασης ή παρατυπίας πρέπει να πραγματοποιείται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε η παράβαση ή παρατυπία, ή από το κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε, ή, σε περίπτωση μη εμφάνισης στο κράτος μέλος προορισμού, από το κράτος μέλος αναχώρησης'

ότι, τέλος, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι τα προϊόντα που διατίθενται στην κατανάλωση φέρουν φορολογικά (επι)σήματα ή εθνικά σήματα αναγνώρισης' ότι η χρήση των σημάτων αυτών δεν μπορεί να δημιουργήσει κανένα εμπόδιο στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές'

ότι σε περίπτωση καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος όπου έγινε η διάθεση στην κατανάλωση πρέπει να υπάρχει δυνατότητα επιστροφής του φόρου

αυτού όταν τα προϊόντα δεν προορίζονται να καταναλωθούν σε αυτό το κράτος μέλος'

ότι πρέπει να προβλεφθούν απαλλαγές που προκύπτουν από συμφωνίες που έχουν συνάψει τα κράτη μέλη με άλλα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς'

ότι λόγω της κατάργησης της αρχής της φορολογίας κατά την εισαγωγή στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι διατάξεις σχετικά με τις απαλλαγές ή τις ατέλειες κατά την εισαγωγή καθίστανται άνευ αντικειμένου για τις σχέσεις με τα κράτη μέλη και ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταργηθούν οι εν λόγω διατάξεις και να προσαρμοστούν αναλόγως οι σχετικές οδηγίες'

ότι πρέπει να συσταθεί επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης που να εξετάζει τις κοινοτικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων σε θέματα ειδικών φόρων κατανάλωσης'

ότι, σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού για την κατάργηση των ελέγχων και των διατυπώσεων που εφαρμόζονται στις παραδιδόμενες αποσκευές και τις χειραποσκευές προσώπων που πραγματοποιούν ενδοκοινοτικές πτήσεις καθώς και στις αποσκευές προσώπων που πραγματοποιούν ενδοκοινοτικό θαλάσσιο ταξίδι, ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται χωρίς να θίγονται οι έλεγχοι οι συνδεδεμένοι με τις απαγορεύσεις ή τους περιορισμούς που επιβάλλουν τα κράτη μέλη, εφόσον αυτοί συμβιβάζονται προς τις τρεις συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων' ότι, από την άποψη αυτή, οι αναγκαίοι έλεγχοι για την τήρηση των ποσοτικών περιορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 26 πρέπει να θεωρούνται ως έλεγχοι κατά την προαναφερόμενη έννοια και, επομένως, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία'

ότι πρέπει να αξιοποιηθεί μια χρονική περίοδος ώστε να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση τόσο των κοινωνικών επιπτώσεων στους σχετικούς τομείς όσο και των περιφερειακών δυσχερειών, ιδίως στις μεθωριακές περιοχές, οι οποίες θα μπορούσαν να ανακλύσουν από την κατάργηση της φορολογίας κατά την εισαγωγή και των απαλλαγών κατά την εξαγωγή για τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών' ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν, για την περίοδο μέχρι τις 30 Ιουνίου 1999, τα προϊόντα που παραδίδονται εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών από καταστήματα αερολόγητων ειδών και τούτο στα πλαίσια των αεροπορικών ή θαλάσσιων μεταφορών ταξιδιωτών μεταξύ των κρατών μελών'

ότι οι μικροί οινοπαραγωγοί πρέπει να μπορούν να απαλλάσσονται από ορισμένες υποχρεώσεις που συνδέονται με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης'

ότι, τέλος, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των άμεσων φόρων και του φόρου προστιθεμένης αξίας⁽¹⁾, ώστε οι διατάξεις αυτής της οδηγίας να επεκταθούν στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 12. 1977, σ 15. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 79/1070/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979. σ. 8).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει το καθεστώς των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και άλλους έμμεσους φόρους που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση προϊόντων, εκτός του ΦΠΑ και των φόρων που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

2. Οι ειδικές διατάξεις που αφορούν τους συντελεστές και τις διαρθρώσεις των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης περιλαμβάνονται στις ειδικές οδηγίες.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία, καθώς και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, εφαρμόζονται στο έδαφος της Κοινότητας όπως ορίζεται, για κάθε κράτος μέλος, στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδιαίτερα στο άρθρο 227, με τις εξαιρέσεις των ακόλουθων εθνικών εδαφών:

- για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τη νήσο Ελιγολάνδη και το έδαφος του Büsingen,
- για την Ιταλική Δημοκρατία: το Livigno, το Campione d'Italia και τα ιταλικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο,
- για το Βασίλειο της Ισπανίας: τη Θέουτα και Μελίλια.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η παρούσα οδηγία καθώς και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται στις Κανάριες Νήσους. Το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί πάντως να γνωστοποιήσει με δήλωσή του ότι οι οδηγίες αυτές εφαρμόζονται και σ' αυτά τα εδάφη για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή για ένα μέρος τους, με έναρξη εφαρμογής την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση της δήλωσης.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η παρούσα οδηγία καθώς και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται στα υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Εντούτοις, η Γαλλική Δημοκρατία μπορεί δια δηλώσεως να γνωστοποιήσει ότι οι οδηγίες αυτές θα εφαρμόζονται στα εν λόγω εδάφη, με την επιφύλαξη της λήψεως μέτρων προσαρμογής λόγω της άκρας περιφερειακής τους θέσης, από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση της δήλωσης.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι συναλλαγές εμπορευμάτων που ενεργούνται από ή προς:

- το πριγκιπάτο του Μονακό έχουν τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις μετακινήσεις εμπορευμάτων από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία,
 - το Jungholz και Mittelberg (Kleines Walsertal) έχουν τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις μετακινήσεις εμπορευμάτων από ή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,
 - τη νήσο του Μαν έχουν τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις μετακινήσεις εμπορευμάτων από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας,
 - τον Άγιο Μαρίνο έχουν τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις μετακινήσεις εμπορευμάτων από ή προς την Ιταλική Δημοκρατία.
5. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τη διατήρηση, στην Ελλάδα, του ειδικού καθεστώτος του Αγίου Όρους, όπως είναι κατοχυρωμένο από το άρθρο 105 του Ελληνικού Συντάγματος.

6. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 δεν δικαιολογούνται πλέον, ιδίως όσον αφορά την ουδετερότητα του ανταγωνισμού, υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 3

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, σε κοινοτικό επίπεδο, στα ακόλουθα προϊόντα όπως ορίζονται στις σχετικές οδηγίες:

- τα ορυκτέλαια,
- το οινόπνευμα και τα αλκοολούχα ποτά,
- τα βιομηχανοποιημένα καπνά.

2. Τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να υπόκεινται σε άλλους έμμεσους φόρους που εξυπηρετούν ειδικούς σκοπούς, υπό τον όρο ότι αυτές οι φορολογικές επιβαρύνσεις τηρούν τους κανόνες φορολόγησης που ισχύουν για τις ανάγκες των ειδικών φόρων κατανάλωσης και του ΦΠΑ, για τον καθορισμό της φορολογικής βάσης, τον υπολογισμό, το απαιτητό και τον έλεγχο του φόρου.

3. Τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν φορολογικές επιβαρύνσεις σε προϊόντα άλλα από εκείνα που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο όμως ότι αυτές οι επιβαρύνσεις δεν συνεπάγονται, κατά τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, διατυπώσεις που σχετίζονται με τη διάβαση συνόρου.

Με την προϋπόθεση της τήρησης του ίδιου όρου, τα κράτη μέλη διατηρούν επίσης τη δυνατότητα να εφαρμόζουν φόρους στις παροχές υπηρεσιών που δεν έχουν χαρακτήρα φόρου επί του κύκλου εργασιών, περιλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

Άρθρο 4

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

- α) *εγκεκριμένος αποθηκευτής*: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους να παραγεί, να μεταποιεί, να κατέχει,

να παραλαμβάνει και να αποστέλλει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό αναστολή επιβολής των φόρων αυτών εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη·

- β) **φορολογική αποθήκη:** κάθε τόπος όπου παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται, ή αποστέλλονται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, υπό αναστολή της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, εμπορεύματα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό ορισμένους όρους που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η εν λόγω αποθήκη·
- γ) **καθεστώς αναστολής:** φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή και κυκλοφορία των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης·
- δ) **εγγεγραμμένος επαγγελματίας:** το φυσικό ή νομικό που πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως άδεια από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους να παραλαμβάνει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή και προέρχονται από άλλο κράτος μέλος. Ωστόσο, ο εγγεγραμμένος επαγγελματίας δεν δύναται ούτε να κατέχει ούτε να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης·
- ε) **μη εγγεγραμμένος επαγγελματίας:** το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως την ικανότητα κατά την άσκηση του επαγγέλματός του να παραλαμβάνει περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή όσον αφορά αυτόν το φόρο και προέρχονται από άλλο κράτος μέλος. Ο επαγγελματίας αυτός δεν δύναται ούτε να κατέχει ούτε να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης. Ο μη εγγεγραμμένος επαγγελματίας οφείλει, προτού αποσταλούν τα εμπορεύματα, να εγγυάται την καταβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης στις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

Άρθρο 5

1. Τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά την παραγωγή τους στο έδαφος της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, ή κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος αυτό.

Ως «εισαγωγή προϊόντος υποκειμένου σε ειδικό φόρο κατανάλωσης» νοείται: η είσοδος του προϊόντος αυτού στο εσωτερικό της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της εισόδου οσάκις προέρχεται από έδαφος που αναφέρεται στις εξαιρέσεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 2 ή από τις Αγγλονορμανδικές Νήσους.

Εάν όμως το προϊόν έχει τεθεί υπό κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς κατά την είσοδό του στο εσωτερικό της Κοινότητας, η εισαγωγή του λογίζεται ότι γίνεται τη στιγμή που εξέρχεται από αυτό το καθεστώς.

2. Με την επιφύλαξη των εθνικών και κοινοτικών διατάξεων όσον αφορά τα τελωνειακά καθεστώτα, όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και προ-

έρχονται από ή προορίζονται για τρίτη χώρα βρίσκονται υπό κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς διαφορετικό από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή έχουν τοποθετηθεί σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη, θεωρείται ότι βρίσκονται υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Άρθρο 6

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση ή κατά τη διαπίστωση των ελλειμμάτων που οφείλουν να φορολογηθούν σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3.

Θεωρείται ως θέση σε ανάλωση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης:

- α) κάθε έξοδος, ακόμη και αντικανονική, από καθεστώς αναστολής·
- β) κάθε κατασκευή, έστω και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων εκτός καθεστώτος αναστολής
- γ) κάθε εισαγωγή, ακόμη και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων, εφόσον δεν τίθενται υπό καθεστώς αναστολής.

2. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου το προϊόν διατίθεται στην κατανάλωση ή όπου διαπιστώνονται τα ελλείμματα. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται σύμφωνα με τον τρόπο που θεσπίζει κάθε κράτος μέλος, με την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις ίδιες διαδικασίες εισπραχής και στα εθνικά προϊόντα και στα προϊόντα προέλευσης άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση κατά την οποία προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σ' ένα κράτος μέλος, βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης εισπράττονται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα προϊόντα αυτά.

2. Για τον σκοπό αυτόν, με την επιφύλαξη του άρθρου 6, όταν τα προϊόντα που έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6, σε κράτος μέλος, παραδίδονται, προορίζονται να παραδοθούν ή διατίθενται στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους, για τις ανάγκες επαγγελματία που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή οργανισμού δημοσίου δικαίου, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο άλλο άλλο αυτό κράτος μέλος.

3. Οι ειδικοί φόρος κατανάλωσης οφείλεται, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση, που κατέχει τα προϊόντα που προορίζονται να παραδοθούν, ή από το πρόσωπο στο οποίο διατίθενται τα προϊόντα στο εσωτερικό κράτους μέλους άλλου από εκείνο όπου είχαν ήδη τεθεί σε ανάλωση, ή από τον επαγγελματία ή τον οργανισμό δημοσίου δικαίου.

4. Τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κυκλοφορούν μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών υπό την

κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου στο οποίο αναγράφονται τα κύρια στοιχεία του εγγράφου που προβλέπει το άρθρο 18 παράγραφος 1. Ο τύπος και το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 της παρούσας οδηγίας.

5. Το πρόσωπο, ο επαγγελματίας ή ο οργανισμός δημοσίου δικαίου που αναφέρονται στην παράγραφο 3 οφείλει να συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) να καταθέτει πριν από την αποστολή των εμπορευμάτων, δήλωσή στις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού και να εγγυάται την καταβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης·
- β) να καταβάλλει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από αυτό το κράτος μέλος διαδικασίες·
- γ) να δέχεται πρόθυμα κάθε έλεγχο που διενεργεί το κράτος μέλος προορισμού για να εξακριβώσει ότι πραγματοποιήθηκε η παραλαβή των εμπορευμάτων και ότι καταβλήθηκαν οι οφειλόμενοι ειδικοί φόροι κατανάλωσης.

6. Οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης που είχαν καταβληθεί στο πρώτο κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, επιστρέφονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Για τα προϊόντα που αποκτούν ιδιώτες για δική τους ανάγκη και τα οποία μεταφέρουν αυτοπροσώπως, η βασική αρχή που διέπει την εσωτερική αγορά ορίζει ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης εισπράττονται στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται.

Άρθρο 9

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 6, 7 και 8, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός όταν τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος βρίσκονται στην κατοχή κάποιου για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος.

Σε αυτήν την περίπτωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται στο κράτος μέλος όπου βρίσκονται τα προϊόντα και καθίσταται απαιτητός από το πρόσωπο που τα έχει στην κατοχή του.

2. Για να αποδείξουν ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 8 προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη πρέπει, μεταξύ άλλων, να λάβουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- την εμπορική ιδιότητα του κατόχου και τους λόγους κατοχής των προϊόντων,
- τον τόπο όπου βρίσκονται τα προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, το χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς,
- κάθε έγγραφο σχετικό με τα προϊόντα,
- το είδος αυτών των προϊόντων,
- την ποσότητα αυτών των προϊόντων.

Για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου πέμπτη περίπτωση, τα κράτη μέλη μπορούν, απλώς και μόνο σαν αποδεικτικό

στοιχείο, να ορίσουν ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα, τα οποία δεν μπορούν να είναι κατώτερα από:

α) Προϊόντα καπνού	
τσιγάρα	800 τεμάχια
πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3 g/τεμάχιο)	400 τεμάχια
πούρα	200 τεμάχια
καπνός για κάπνισμα	1,0 kg
β) Αλκοολούχα ποτά	
οινοπνευματώδη ποτά	10 l
ενδιάμεσα προϊόντα	20 l
οίνοι (εκ των οποίων το πολύ 60 l αφρώδεις)	90 l
μπίρες	110 l

Η Ιρλανδία επιτρέπεται να εφαρμόσει έως τις 30 Ιουνίου 1997, ενδεικτικά επίπεδα όχι κατώτερα των 45 λίτρων για τους οίνους (εκ των οποίων το πολύ 30 λίτρα για τους αφρώδεις οίνους) και 55 λίτρων για τις μπίρες.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά την απόκτηση ορυκτελαίων τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος, εάν η μεταφορά αυτών των προϊόντων γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους από ιδιώτες ή για λογαριασμό τους. Ως ανορθόδοξες μεταφορές πρέπει να θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή των οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών.

Άρθρο 10

1. Για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αγοράζονται από άτομα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, ή του εγγεγραμμένου ή μη εγγεγραμμένου επαγγελματία, και αποστέλλονται ή μεταφέρονται άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για δικό του λογαριασμό, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επιβάλλονται στο κράτος μέλος προορισμού. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου ως κράτος μέλος προορισμού νοείται το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή μεταφοράς.

2. Για τον σκοπό αυτόν, η παράδοση προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, συνεπεία της οποίας τα προϊόντα αυτά αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς άτομα εκ των αναφερομένων στην παράγραφο 1 που είναι εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος και αποστέλλονται ή μεταφέρονται άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για δικό του λογαριασμό, έχει σαν αποτέλεσμα ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των προϊόντων αυτών καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος προορισμού.

3. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης του κράτους μέλους προορισμού είναι απαιτητός από τον πωλητή, τη στιγμή που πραγματοποιείται η πώληση. Πάντως, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να θεσπίσουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται από φορολογικό εκπρόσωπο που δεν είναι ο τελικός παραλήπτης των προϊόντων. Ο φορολογικός αυτός εκπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος προορισμού και

εγκεκριμένος από τις φορολογικές αρχές αυτού του κράτους.

Το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πωλητής πρέπει να εξακριβώνει ότι ο πωλητής συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- να εγγυάται την καταβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης, υπό τους όρους που προβλέπει το κράτος μέλος προορισμού, πριν από την αποστολή των προϊόντων και να εξασφαλίζει την καταβολή τους μετά την άφιξη των προϊόντων,
- να τηρεί λογιστικά στοιχεία σχετικά με τις παραδόσεις των προϊόντων.

4. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι καταβληθέντες στο πρώτο κράτος μέλος ειδικοί φόροι κατανάλωσης επιστρέφονται σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 22 παράγραφος 4.

5. Τα κρατή μέλη δύνανται, εφόσον δεν θίγεται το κοινοτικό δίκαιο, να καθορίσουν ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα για τη διανομή των οποίων υπάρχουν ειδικές εθνικές ρυθμίσεις συμβατές προς τη συνθήκη.

ΤΙΤΛΟΣ II

Παραγωγή, μεταποίηση και κατοχή

Άρθρο 11

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις δικές του ρυθμίσεις σχετικά με την παραγωγή, μεταποίηση και κατοχή των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

2. Η παραγωγή, η μεταποίηση και η κατοχή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, εφόσον ο φόρος αυτός δεν έχει καταβληθεί, πραγματοποιούνται μέσα σε φορολογικές αποθήκες.

Άρθρο 12

Η σύσταση και η λειτουργία φορολογικών αποθηκών προϋποθέτει την άδεια των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.

Άρθρο 13

Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής υποχρεούται:

- α) να παρέχει ενδεχόμενη εγγύηση όσον αφορά την παραγωγή, τη μεταποίηση και την κατοχή, καθώς και υποχρεωτική εγγύηση όσον αφορά την κυκλοφορία, οι προϋποθέσεις των οποίων καθορίζονται από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει λάβει άδεια η φορολογική αποθήκη
- β) να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που έχει ορίσει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η φορολογική αποθήκη

γ) να τηρεί λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων και των κινήσεων των προϊόντων ανά αποθήκη

δ) να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση

ε) να δέχεται πρόθυμα οποιονδήποτε έλεγχο ή απογραφή.

Οι υποχρεώσεις αυτές πρέπει να τηρούν την αρχή της μη διάκρισης μεταξύ των εθνικών και των κοινοτικών συναλλαγών.

Άρθρο 14

1. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής απολαύει ατέλειας για τις απώλειες που επέρχονται στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, εφόσον οφείλονται σε τυχαία περιστατικά ή σε ανωτέρα βία και έχουν επαληθευθεί από τις αρχές κράτους μέλους. Απολαύει επίσης, στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, ατέλειας για τις απώλειες (φύρες) που είναι εγγενείς στη φύση των προϊόντων κατά τη διαδικασία παραγωγής, μεταποίησης, αποθήκευσης και μεταφοράς. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγούνται αυτές οι ατέλειες. Οι ατέλειες αυτές εφαρμόζονται επίσης στους επαγγελματίες που αναφέρονται στο άρθρο 16 κατά τη μεταφορά των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 απώλειες οι οποίες λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια ενδοκοινοτικής μεταφοράς των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης πρέπει να επαληθεύονται σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους μέλους προορισμού.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20, σε περίπτωση άλλων ελλειμμάτων εκτός από τις απώλειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και σε περίπτωση απωλειών για τις οποίες δεν αναγνωρίζονται οι ατέλειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι φόροι εισπράττονται σύμφωνα με τους συντελεστές που ισχύουν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος τη στιγμή που σημειώθηκαν οι δεόντως επαληθευμένες από τις αρμόδιες αρχές απώλειες ή, κατά περίπτωση, τη στιγμή της διαπίστωσης των ελλειμμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ III

Κυκλοφορία

Άρθρο 15

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 2, του άρθρου 16 και του άρθρου 19 παράγραφος 4, η υπό καθεστώς αναστολής κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ φορολογικών αποθηκών.

2. Οι αποθηκευτές που έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13, θεωρούνται εγκεκριμένοι για τις συναλλαγές και της εθνικής και της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας.

3. Οι κίνδυνοι της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας καλύπτονται με την παροχή εγγύησης εκ μέρους του εγκεκριμένου αποθηκευτή που προβαίνει στην αποστολή όπως προβλέπε-

ται στο άρθρο 13 ή, κατά περίπτωση, εγγύησης εις ολόκληρον από τον αποστολέα και τον μεταφορέα.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά περίπτωση, να απαιτούν την παροχή εγγύησης εκ μέρους του παραλήπτη.

Η εγγύηση, οι λεπτομέρειες εφαρμογής της οποίας καθορίζονται από τα κράτη μέλη, πρέπει να ισχύει σε όλη την Κοινότητα.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 20, η ευθύνη του εγκεκριμένου αποθηκευτή ο οποίος προέβη στην αποστολή και, ενδεχομένως, του μεταφορέα αίρεται μόνον με την απόδειξη της παραλαβής των προϊόντων από τον παραλήπτη, και ιδίως με το συνοδευτικό έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 18 υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 19.

Άρθρο 16

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 1, ο παραλήπτης μπορεί να είναι και επαγγελματίας χωρίς την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή. Ο εν λόγω επαγγελματίας μπορεί, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, να παραλαμβάνει υπό καθεστώς αναστολής του φόρου, προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, δεν μπορεί ωστόσο ούτε να κατέχει, ούτε να αποστέλλει αυτά τα προϊόντα υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν, στα πλαίσια των αρχών του κοινοτικού δικαίου, να καθορίζουν ειδικές διαδικασίες εφαρμογής της παρούσας διατάξης για τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και αποτελούν αντικείμενο ειδικής εθνικής ρύθμισης διανομής, συμβατής με τη συνθήκη.

2. Ο επαγγελματίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να ζητήσει, πριν από την παραλαβή των εμπορευμάτων, να εγγραφεί στα μητρώα των φορολογικών αρχών του κράτους μέλους του.

Ο εγγεγραμμένος επαγγελματίας πρέπει να συμμορφούται προς τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) να εγγυάται την πληρωμή των ειδικών φόρων κατανάλωσης υπό τους όρους που καθορίζονται από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους του με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 4, το οποίο καθορίζει την ευθύνη του εγκεκριμένου αποθηκευτή που προέβη στην αποστολή και, ενδεχομένως, του μεταφορέα
- β) να τηρεί λογιστική κατάσταση των παραδόσεων προϊόντων
- γ) να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση
- δ) να δέχεται πρόθυμα οποιονδήποτε έλεγχο ή απογραφή.

Για τον επαγγελματία αυτόν, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης καθίστανται απαιτητοί κατά την παραλαβή των εμπορευμάτων και εξοφλούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζει κάθε κράτος μέλος.

3. Εάν ο επαγγελματίας που αναφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 1 δεν είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα των φορολογικών αρχών του κράτους μέλους του, πρέπει να συμμορφώνονται προς τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) να υποβάλλει, πριν από την αποστολή των εμπορευμάτων, δήλωση στις φορολογικές αρχές της χώρας προ-

ορισμού και να εγγυάται την πληρωμή των ειδικών φόρων κατανάλωσης, με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 4, το οποίο καθορίζει την ευθύνη του εγκεκριμένου αποθηκευτή που προβαίνει στην αποστολή και, ενδεχομένως, του μεταφορέα

- β) να καταβάλλει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης της χώρας προορισμού κατά την παραλαβή των εμπορευμάτων σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από το κράτος μέλος προορισμού
- γ) να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο που επιτρέπει στις υπηρεσίες του κράτους μέλους προορισμού να βεβαιώνονται για την πραγματική παραλαβή των εμπορευμάτων και την πληρωμή των οφειλόμενων ειδικών φόρων κατανάλωσης.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου.

Άρθρο 17

Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας μπορεί να ορίζει φορολογικό εκπρόσωπο. Ο εν λόγω εκπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος προορισμού και να είναι εγκεκριμένος από τις φορολογικές αρχές του εν λόγω κράτους. Στη θέση του παραλήπτη, ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, ο φορολογικός εκπρόσωπος οφείλει να συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) να εγγυάται την καταβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης υπό τους όρους που προβλέπουν οι φορολογικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού, επιφυλασσομένου του άρθρου 15 παράγραφος 4 το οποίο ρυθμίζει την ευθύνη του εγκεκριμένου αποθηκευτή αποστολέα και, ενδεχομένως, του μεταφορέα
- β) να πληρώνει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης της χώρας προορισμού κατά την παραλαβή των εμπορευμάτων σύμφωνα με τις διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος μέλος προορισμού
- γ) να τηρεί λογιστικά βιβλία αποθήκης για τις παραδόσεις των προϊόντων και να αναφέρει στις φορολογικές αρχές της χώρας προορισμού τον τόπο στον οποίο γίνεται η παράδοση των εμπορευμάτων.

Άρθρο 18

1. Ανεξαρτήτως της τυχόν χρησιμοποίησης μηχανοργανωμένων διαδικασιών, κάθε προϊόν που υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και κυκλοφορεί υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των εδαφών διαφόρων κρατών μελών, συνοδεύεται από έγγραφο που συντάσσει ο αποστολέας. Το έγγραφο αυτό μπορεί να είναι είτε διοικητικό έγγραφο είτε εμπορικό έγγραφο. Η μορφή και το περιεχόμενο του ορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 24 της παρούσας δηγίας.

2. Προκειμένου να εξακριβώνεται η ταυτότητα των εμπορευμάτων και να μπορεί να γίνεται ο έλεγχός τους, πρέπει να γίνεται καταμέτρηση των δεμάτων και περιγραφή των προϊόντων μέσω του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, ενδεχομένως, σφράγιση του χώρου από τον αποστολέα, εφόσον το δεδομένο μεταφορικό μέσο αναγνωρίζεται ως κατάλληλο για σφράγιση από το κράτος

μέλος ανάχωρησης, ή με σφράγιση καθενός κιβωτίου από τον αποστολέα.

3. Στις περιπτώσεις που ο αποστολέας δεν είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επαγγελματίας και, παρά τις διατάξεις του άρθρου 17, το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο που να βεβαιώνει τη πληρωμή στο κράτος μέλος προορισμού ή την τήρηση όλων των διατυπώσεων που εξασφαλίζουν την είσπραξη των ειδικών φόρων κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

Το προαναφερόμενο έγγραφο πρέπει να αναφέρει:

- τη διεύθυνση του αρμόδιου γραφείου των φορολογικών αρχών της χώρας προορισμού,
- την ημερομηνία και τον αριθμό του διπλοτύπου της πληρωμής ή της αποδοχής της εγγύησης πληρωμής από αυτό το γραφείο.

4. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εφόσον τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κυκλοφορούν υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν τις ρυθμίσεις τους σχετικά με την κυκλοφορία και την αποθήκευση των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή και την επεξεργασία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

Άρθρο 19

1. Οι φορολογικές αρχές των κρατών μελών ενημερώνονται από τους ενδιαφερομένους για τα εμπορεύματα που αποστέλλονται και παραλαμβάνονται μέσω του εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 18 ή με αναφορά σ' αυτό. Το έγγραφο αυτό συντάσσεται σε τέσσερα αντίτυπα:

- ένα αντίτυπο για τον αποστολέα,
- ένα αντίτυπο για τον παραλήπτη,
- ένα αντίτυπο που πρέπει να επιστραφεί στον αποστολέα για την εκκαθάριση,
- ένα αντίτυπο για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

Οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους προέλευσης μπορούν να προβλέπουν τη χρησιμοποίηση συμπληρωματικού αντιγράφου του εγγράφου που θα αποστέλλεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προέλευσης.

Το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να προβλέπει ότι το αντίτυπο που πρέπει να επιστραφεί στον αποστολέα για την εκκαθάριση πρέπει να έχει επικυρωθεί ή θεωρηθεί από τις δικές του αρμόδιες αρχές. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν αυτή τη διάταξη πρέπει να ενημερώσουν σχετικά την Επιτροπή, η οποία εν συνεχεία πληροφορεί τα άλλα κράτη μέλη.

Η διαδικασία που θα εφαρμοστεί σχετικά με το αντίτυπο που προορίζεται για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού θα αποφασιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24.

2. Σε περίπτωση που τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα κυκλοφορούν υπό καθεστώς αναστολής με προορισμό εγκεκριμένο αποθηκευτή ή εγγεγραμμένο ή και μη εγγεγραμμένο επαγγελματία, επιστρέφεται από τον παραλήπτη στον αποστολέα ένα αντίτυπο του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου ή αντίγραφο του εμπορικού εγγράφου με τη δέουσα θεώρηση για εκκαθάριση το αργότερο μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου μετά την παραλαβή μηνός.

Το αντίτυπο που επιστρέφεται στον αποστολέα μετά την παραλαβή πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία που απαιτούνται για την εκκαθάριση:

- α) τη διεύθυνση της φορολογικής αρχής στην οποία υπάγεται ο παραλήπτης·
- β) την ημερομηνία και τον τόπο παραλαβής των εμπορευμάτων·
- γ) την περιγραφή των εμπορευμάτων που παραλήφθηκαν προκειμένου να επαληθευθεί αν είναι σύμφωνα με τα στοιχεία που αναγράφονται στο έγγραφο. Σε περίπτωση που είναι σύμφωνα, αναγράφεται η ένδειξη «αποστολή καλώς»·
- δ) τον αριθμό αναφοράς ή τον αριθμό μητρώου που χορηγούν ενδεχομένως οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού που χρησιμοποιούν τέτοια αρίθμηση, ή/και τη θεώρηση των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους προορισμού εάν αυτό το κράτος μέλος προβλέπει ότι το αντίγραφο που προορίζεται για επιστροφή πρέπει να επικυρωθεί ή να θεωρηθεί από τις δικές του αρχές·
- ε) την υπογραφή του παραλήπτη ή του εξουσιοδοτημένου να υπογράψει υπευθύνου.

3. Το καθεστώς αναστολής όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο γ) αίρεται με την υπαγωγή των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σε μια από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 και, σύμφωνα με την παράγραφο αυτή, μετά την παραλαβή από τον αποστολέα του επιστρεπτέου αντιτύπου του διοικητικού συνοδευτικού εγγράφου ή αντιγράφου του εμπορικού εγγράφου, δεδόντως συμπληρωμένων με την ένδειξη της υπαγωγής αυτής.

4. Όταν προϊόντα υποκείμενα στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αναστολής που ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο γ) εξάγονται, το καθεστώς αυτό αίρεται με το πιστοποιητικό που χορηγεί το τελωνείο εξόδου από την Κοινότητα, σύμφωνα με το οποίο τα προϊόντα πράγματι εγκατέλειψαν το κοινοτικό έδαφος. Το τελωνείο αυτό πρέπει να στείλει στον αποστολέα το επικυρωμένο επιστρεπτέο αντίτυπο του συνοδευτικού εγγράφου που προορίζεται γι' αυτόν.

5. Σε περίπτωση μη διενέργειας της εκκαθάρισης, ο αποστολέας υποχρεούται να ενημερώσει σχετικά τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους του εντός προθεσμίας που καθορίζεται από τις εν λόγω αρχές. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί, ωστόσο, να υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία αποστολής των εμπορευμάτων.

6. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται για την εισαγωγή δειγματοληπτικών ελέγχων που διενεργούνται, ενδεχομένως, με μηχανοργανωμένες διαδικασίες.

Άρθρο 20

1. Εφόσον στη διάρκεια της κυκλοφορίας, διαπραχθεί παρατυπία ή παράβαση η οποιαδήποτε καθιστά απαιτητό τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, και η οφειλή βαρύνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει εγγυηθεί την πληρωμή των ειδικών φόρων κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3, με την επιφύλαξη της άσκησης της ποινικής δίωξης.

Εφόσον η είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης γίνεται σε άλλο κράτος μέλος από το κράτος προέλευσης, το κράτος μέλος που προβαίνει στη είσπραξη ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους προέλευσης.

2. Εφόσον στη διάρκεια της κυκλοφορίας, διαπιστώνεται παράβαση ή παρατυπία χωρίς να είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε, θεωρείται ότι διαπράχθηκε στο κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2, όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα δεν φτάσουν στον προορισμό τους, αλλά δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, θεωρείται ότι διαπράχθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης, το οποίο και προβαίνει στην είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης με τον συντελεστή που ίσχυε την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων, εφόσον, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία αποστολής, δεν προσκομίζεται απόδειξη ενώπιον των αρμόδιων αρχών, για τη νομιμότητα της ενέργειας ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε πράγματι η παράβαση ή η παρατυπία.

4. Αν, πριν από την λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία σύνταξης του συνοδευτικού εγγράφου, συμβεί να προσδιοριστεί το κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε πράγματι η παράβαση ή η παρατυπία, το κράτος μέλος αυτό προβαίνει στην είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης με το συντελεστή που ίσχυε την ημερομηνία αποστολής των εμπορευμάτων. Στην περίπτωση αυτή, μόλις προσκομισθεί η απόδειξη της εν λόγω είσπραξης, επιστρέφεται ο αρχικά εισπραχθείς ειδικός φόρος κατανάλωσης.

Άρθρο 21

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τα προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν στην κατανάλωση στο εδαφός τους φέρουν φορολογικά σήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς.

2. Κάθε κράτος μέλος που προβλέπει τη χρησιμοποίηση εθνικών αναγνωριστικών σημάτων ή φορολογικών επιστημάτων

των κατά την έννοια της παραγράφου 1, υποχρεούται να τα θέτει στη διάθεση των εγκεκριμένων αποθηκευτών των άλλων κρατών μελών. Εντούτοις, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι τα φορολογικά επισήματα τίθενται στη διάθεση φορολογικού αντιπροσώπου εγκεκριμένου από τις φορολογικές αρχές αυτού του κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η διαδικασία αυτών των σημάτων να μη δημιουργεί εμπόδια στην ελεύθερη ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

3. Τα κατά την έννοια της παραγράφου 1, φορολογικά επισήματα ή αναγνωριστικά σήματα, ισχύουν μόνο στο κράτος μέλος που τα χορήγησε.

Τα κράτη μέλη μπορούν πάντως να προβαίνουν σε αμοιβαία αναγνώριση αυτών των (επι)σημάτων.

4. Στην Ιρλανδία, η κατοχή, μεταφορά και χρησιμοποίηση ορυκτελαίων σε χώρους άλλους από τις κανονικές δεξαμενές καυσίμων των οχημάτων που επιτρέπονται να χρησιμοποιούν καύσιμα μειωμένου συντελεστή, επιτρέπεται μόνον εφόσον συμμορφούνται προς τις απαιτήσεις της χώρας αυτής στον τομέα του ελέγχου και των (επι)σημάτων.

5. Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων που φέρουν εθνικό αναγνωριστικό σήμα ή φορολογικό επίσημα κατά την έννοια της παραγράφου 1 ενός κράτους μέλους και προορίζονται για πώληση εντός του κράτους μέλους αυτού, πραγματοποιείται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 3 ή, ενδεχομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Επιστροφή

Άρθρο 22

1. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και διατίθενται στην κατανάλωση μπορούν, στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις και κατόπιν αιτήσεως επαγγελματία στα πλαίσια της άσκησης του επαγγέλματος του, να αποτελέσουν αντικείμενο επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους όπου διατίθενται σε κατανάλωση, εφόσον δεν πρόκειται να καταναλωθούν σ' αυτό το κράτος μέλος.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να μην ανταποκριθούν σε αυτή την αίτηση επιστροφής εφόσον δεν πληροί τα κριτήρια κανονικότητας που θεσπίζουν.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

α) ο αποστολέας πρέπει να έχει καταθέσει πριν από την αποστολή των εμπορευμάτων αίτηση επιστροφής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του και να αποδεικνύει ότι έχουν εξοφληθεί οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης

σης. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να αρνηθούν την επιστροφή απλώς και μόνον επειδή δεν υπεβλήθη το έγγραφο που έχει καταρτιστεί από τις ίδιες αυτές αρχές και βεβαιώνει την αρχική πληρωμή.

β) η κυκλοφορία των εμπορευμάτων που αναφέρεται στο στοιχείο α) πραγματοποιείται μέσω του εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1.

γ) ο αποστολέας υποβάλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του το επιστρεπτέο αντίτυπο του εγγράφου που αναφέρεται στο ανωτέρω στοιχείο β), δεόντως συμπληρωμένο από τον παραλήπτη, και το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο που να πιστοποιεί την ανάληψη της υποχρέωσης καταβολής των φόρων κατανάλωσης στο κράτος μέλος κατανάλωσης, ή να συνοδεύεται από ειδική ένδειξη με τις ακόλουθες πληροφορίες:

- τη διεύθυνση της αρμόδιας φορολογικής αρχής του κράτους μέλους προορισμού,
- την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης από αυτό το γραφείο καθώς και τον αριθμό αναφοράς ή τον αριθμό διπλοτύπου της πληρωμής.

δ) τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και διατίθενται στην κατανάλωση σε κράτος μέλος και, ως εκ τούτου, φέρουν φορολογικό επίσημο ή αναγνωριστικό σήμα αυτού του κράτους μέλους, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιστροφής του οφειλόμενου ειδικού φοροῦ κατανάλωσης από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους που έχει χορηγήσει αυτά τα φορολογικά επισήματα ή τα αναγνωριστικά σήματα, εφόσον η καταστροφή αυτών των σημάτων διαπιστωθεί από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους που τα έχει χορηγήσει.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 7, το κράτος μέλος προέλευσης οφείλει να επιστρέψει τον εισπραχθέντα ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό τη μία και μόνη προϋπόθεση ότι ο εν λόγω φόρος εξοφλήθηκε στο κράτος μέλος προορισμού σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 5.

Πάντως, τα κράτη μέλη μπορούν να μην ικανοποιήσουν την αίτηση επιστροφής εάν δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια κανονικότητας που αυτά ορίζουν.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 10, το κράτος μέλος προέλευσης οφείλει, κατόπιν αιτήσεως του πωλητή, να επιστρέψει τον εισπραχθέντα ειδικό φόρο κατανάλωσης εφόσον ο πωλητής έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες του άρθρου 10 παράγραφος 3.

Πάντως, τα κράτη μέλη μπορούν να μην ικανοποιήσουν την αίτηση επιστροφής εάν δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια κανονικότητας που αυτά ορίζουν.

Στις περιπτώσεις που ο πωλητής είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν απλούστερη διαδικασία επιστροφής.

5. Οι φορολογικές αρχές κάθε κράτους μέλους καθορίζουν τις διαδικασίες και τις μεθόδους ελέγχου που εφαρμόζονται στις επιστροφές που γίνονται στην επικράτειά τους. Τα

κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης να μην υπερβαίνει το ποσό που έχει πράγματι καταβληθεί.

ΤΙΤΛΟΣ V

Απαλλαγές

Άρθρο 23

1. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης απαλλάσσονται από την καταβολή του φόρου εφόσον προορίζονται:

- για παράδοση στα πλαίσια διπλωματικών ή προεξενικών σχέσεων,
- για διεθνείς οργανισμούς που αναγνωρίζονται από τις αρχές της χώρας υποδοχής και για τα μέλη των οργανισμών αυτών, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,
- για τις δυνάμεις κάθε κράτους που συμμετέχει στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο εκτός από τις δυνάμεις του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, και από τις ένοπλες δυνάμεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 της απόφασης 90/640/ΕΟΚ (1), εφόσον προορίζονται για χρήση από τις δυνάμεις αυτές ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικίων τους,
- να καταναλωθούν στα πλαίσια συμφωνίας που συνάπτεται με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς εφόσον αυτή η συμφωνία γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από τον ΦΠΑ.

Οι προαναφερόμενες απαλλαγές εφαρμόζονται κάτω από τις προϋποθέσεις και μέσα στα όρια που καθορίζονται από το κράτος μέλος υποδοχής, μέχρις ότου θεσπιστεί ενιαία φορολογική ρύθμιση. Το δικαίωμα της απαλλαγής μπορεί να χορηγείται σύμφωνα με διαδικασία επιστροφής των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος να συνάψει με τρίτη χώρα ή με διεθνή οργανισμό συμφωνία που μπορεί να περιλαμβάνει διατάξεις απαλλαγής από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης.

Το κράτος που επιθυμεί να συνάψει τέτοια συμφωνία υποβάλλει το θέμα στην Επιτροπή και παρέχει όλα τα χρήσιμα στοιχεία αξιολόγησης. Η Επιτροπή ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη εντός προθεσμίας ενός μηνός. Η απόφαση του Συμβουλίου θεωρείται δεδομένη εάν, εντός προθεσμίας δύο μηνών από τη στιγμή της ενημέρωσής αυτής, η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί ενώπιον του Συμβουλίου.

(1) ΕΕ αριθ. L 349 της 13. 12. 1990, σ. 19.

3. Οι σχετικές με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης διατάξεις των παρακάτω οδηγιών παύουν να παράγουν αποτελέσματα στις 31 Δεκεμβρίου 1992:

- οδηγία 74/651/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
- οδηγία 83/188/ΕΟΚ ⁽²⁾,
- οδηγία 68/297/ΕΟΚ ⁽³⁾.

4. Οι σχετικές με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης διατάξεις της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ παύουν να παράγουν αποτελέσματα όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών.

5. Μέχρι την έκδοση από το Συμβούλιο, που θα αποφασίσει ομόφωνα και μετά από πρότασης της Επιτροπής, των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τον ανεφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, τα κράτη μέλη μπορούν να διατήρουν σε ισχύ τις εθνικές διατάξεις τους στον τομέα αυτόν.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Επιτροπή ειδικών φόρων καταναλώσεως

Άρθρο 24

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από μια «Επιτροπή ειδικών φόρων καταναλώσεως», εφεξής καλουμένη «επιτροπή», η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών υπό την προεδρία αντιπροσώπου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

2. Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των άρθρων 7, 18 και 19 θεσπίζονται με τις διαδικασίες των παραγράφων 3 και 4.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 354 της 30. 12. 1974, σ. 6. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/663/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 40).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 64. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 89/604/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 348 της 29. 11. 1989, σ. 28).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 175 της 25. 7. 1968, σ. 15. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 85/347/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 183 της 16. 7. 1985, σ. 22).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 135 της 4. 6. 1969, σ. 6. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/191/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 94 της 16. 4. 1991, σ. 24).

ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η επιτροπή αποφασίζει με την πλειοψηφία του άρθρου 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

4. α) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής·

β) όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκτός εάν το Συμβούλιο τα καταψηφίσει με απλή πλειοψηφία.

5. Εκτός από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η επιτροπή εξετάζει και τα θέματα που φέρει ενώπιόν της ο πρόεδρος, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους, και τα οποία αφορούν την εφαρμογή των σχετικών με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης κοινοτικών διατάξεων, πλην όσων αναφέρονται στο άρθρο 30.

Άρθρο 25

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξετάζουν και αξιολογούν την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων των σχετικών με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 26

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996, και μέσω μηχανισμού αναθεώρησης αναλόγου προς εκείνον που προβλέπεται στο άρθρο 28 σημείο ιβ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, η Δανία δύναται να εφαρμόζει, στα γενικά πλαίσια της προσέγγισης των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης, τις ειδικές διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 σχετικά με τα οινόπνευματώδη ποτά και τα βιομηχανοποιημένα καπνά.

2. Επιτρέπεται στη Δανία να εφαρμόζει τους ακόλουθους ποσοτικούς περιορισμούς:

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/640/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 349 της 13. 12. 1990, σ. 19).

- οι ταξιδιώτες που εισέρχονται στη Δανία για ιδιωτικούς σκοπούς απολαμβάνουν των ατελειών που ισχύουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 για τα τσιγάρα, τα πουράκια ή τον καπνό για κάπνισμα και τα οινόπνευματώδη ποτά,
- οι ταξιδιώτες που κατοικούν στη Δανία και έχουν εγκαταλείψει το έδαφος της για χρονική περίοδο μικρότερη από εκείνη που ισχύει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 απολαμβάνουν των ατελειών που εφαρμόζονται στη Δανία κατά την ημερομηνία αυτή για τα τσιγάρα και τα οινόπνευματώδη ποτά.

3. Επιτρέπει στη Δανία να εισπράττει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και να διενεργεί τους απαραίτητους ελέγχους όσον αφορά τα οινόπνευματώδη ποτά, τα τσιγάρα, τα πουράκια και τον καπνό για κάπνισμα.

4. Το Συμβούλιο αποφασίζει, ομόφωνα και βάσει πρότασης της Επιτροπής, στα πλαίσια της προσέγγισης των συντελεστών και λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους στρέβλωσής του ανταγωνισμού, την τροποποίηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου ή, εάν χρειασθεί, τον περιορισμό της διάρκειας της ισχύος τους.

Άρθρο 27

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα και βασιζόμενο σε έκθεση της Επιτροπής, επανεξετάζει τις διατάξεις των άρθρων 7 έως 10 και, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής και αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θεσπίζει ενδεχομένως τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

Άρθρο 28

Κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου που λήγει στις 30 Ιουνίου 1999, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

1. τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από το φόρο τα προϊόντα που διατίθενται από πρατήρια και τα οποία μεταφέρονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος με ενδοκοινοτικό πλού ή πτήση.

Κατά την έννοια της παρούσας διάταξης, νοούνται ως:

- α) *πρατήριο*: κάθε κατάσταση που βρίσκεται μέσα στο χώρο ενός αερολιμένα ή λιμένα και το οποίο ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές, κατ' εφαρμογήν ιδίως του σημείου 3 του παρόντος άρθρου
- β) *ταξιδιώτης που μεταβαίνει σε άλλο κράτος μέλος*: κάθε ταξιδιώτης κάτοχος αεροπορικού ή εισητηρίου θαλάσσιας διαδρομής στο οποίο ως άμεσος προορισμός αναφέρεται αερολιμένας ή λιμένας άλλου κράτους μέλους

- γ) *ενδοκοινοτικός θαλάσσιος πλους ή ενδοκοινοτική πτήση*: κάθε μεταφορά, αεροπορική ή δια θαλάσσης, που αρχίζει στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους και της οποίας ο πραγματικός τόπος προορισμού βρίσκεται στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους.

Εξομοιώνονται προς τα προϊόντα που διατίθενται στα πρατήρια, τα προϊόντα που διατίθενται μέσα στα αεροσκάφη ή στα πλοία κατά τη διάρκεια ενδοκοινοτικής μεταφοράς ταξιδιωτών.

Η παρούσα απαλλαγή ισχύει επίσης για τα προϊόντα που διατίθενται σε πρατήρια που βρίσκονται εντός ενός από τους δύο σταθμούς της σήραγγας της Μάγχης, για τους ταξιδιώτες κατόχους εισητηρίου που ισχύει για τη μεταφορά μεταξύ των δύο αυτών σταθμών

2. το ευεργέτημα της απαλλαγής που προβλέπεται στο σημείο 1 ισχύει μόνο για τα προϊόντα των οποίων οι ποσότητες δεν υπερβαίνουν, κατ' άτομο και κατά ταξίδι, τα όρια που προβλέπονται από τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις για τις μετακινήσεις ταξιδιωτών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας
3. τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την ορθή και απρόσκοπτη εφαρμογή των απαλλαγών που προβλέπονται στον παρόν άρθρο και για να αποτρέψουν οποιαδήποτε απάτη, φοροδιαφυγή και κατάχρηση.

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους μικρούς οиноπαραγωγούς από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στους τίτλους II και III καθώς και από τις άλλες υποχρεώσεις τις σχετικές με την κυκλοφορία και τον έλεγχο. Όταν οι μικροπαραγωγοί αυτοί διενεργούν ενδοκοινοτικές πράξεις, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές τους και τηρούν τις υποχρεώσεις που ορίζει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 986/89 της Επιτροπής⁽¹⁾, ιδίως όσον αφορά το βιβλίο εξόδου και το συνοδευτικό έγγραφο.

Ως μικροί οиноπαραγωγοί νοούνται αυτοί που παράγουν κατά μέσο όρο κάτω των 1 000 hl οίνου το χρόνο.

2. Οι φορολογικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνονται από τον παραλήπτη σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες παραλαβές οίνου, με το έγγραφο που αναφέρεται στο σημείο 1 ανωτέρω ή με παραπομπή σε αυτό.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν διμερώς τα αναγκαία μέτρα για την εισαγωγή δειγματοληπτικών ελέγχων οι οποίοι θα διενεργούνται ενδεχομένως με μηχανοργανωμένες διαδικασίες.

(1) ΕΕ αριθ. L 106 της 18. 4. 1989, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 592/91 (ΕΕ αριθ. L 66 της 13. 3. 1991, σ. 13).

Άρθρο 30

Η οδηγία 77/799/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οδηγία του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας»

2. στο άρθρο 1:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ανταλλάσσουν, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, κάθε πληροφορία που ενδέχεται να τους επιτρέψει τον ορθό προσδιορισμό των φόρων εισοδήματος και περιουσίας καθώς και κάθε πληροφορία σχετικά με τη βεβαίωση των ακόλουθων έμμεσων φόρων:

- φόρων επί της προστιθέμενης αξίας,
- ειδικών φόρων κατανάλωσης επί των ορυκτελαίων,
- ειδικών φόρων κατανάλωσης επί του οινοπνεύματος και των αλκοολούχων ποτών,
- ειδικών φόρων κατανάλωσης επί των βιομηχανοποιημένων καπνών»

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής, όσον αφορά τη Δανία, την Ελλάδα το Ηνωμένο Βασίλειο και την Πορτογαλία:

«Στη Δανία:

- Skatteministeren, ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.»

«Στην Ελλάδα:

- Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.»

«Στο Ηνωμένο Βασίλειο:

- The Commissioners of Customs and Excise ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός τους, για τις πληροφορίες που απαιτούνται για τους σκοπούς του φόρου προστιθέμενης αξίας και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης,

- The Commissioners of Inland Revenue ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του για κάθε άλλη πληροφορία.»

«Στην Πορτογαλία:

- O Ministro das Finanças ή εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.»

Άρθρο 31

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία την 1η Ιανουαρίου 1993.

Ωστόσο, όσον αφορά το άρθρο 9 παράγραφος 3, το Βασίλειο της Δανίας εξουσιοδοτείται να θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με τη διάταξη αυτή το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 1993.

Κατά τη θέσπισή τους από τα κράτη μέλη, οι διατάξεις αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις βασικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 32

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Φεβρουαρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Vitor MARTINS

ΟΔΗΓΙΑ 92/13/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 90/531/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών ⁽⁴⁾, ορίζει κανόνες για τη σύναψη συμβάσεων που εξασφαλίζουν στους υποψήφιους προμηθευτές και εργολήπτες ίσες ευκαιρίες αλλά δεν περιέχει ειδικές διατάξεις που να εγγώνονται την πραγματική εφαρμογή της·

ότι οι σήμερα υφιστάμενοι μηχανισμοί, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, δεν επαρκούν πάντα για τη διασφάλιση της εφαρμογής αυτής·

ότι η έλλειψη αποτελεσματικών ένδικων μέσων ή η ανεπάρκεια των υφισταμένων, αποτρέπει ίσως τις κοινοτικές επιχειρήσεις από την υποβολή προσφορών· ότι, για το λόγο αυτό, το κράτη μέλη πρέπει να επανορθώσουν αυτήν την κατάσταση·

ότι η οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων ⁽⁵⁾ περιορίζε-

ται στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971 περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων ⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ και την οδηγία 77/62/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ·

ότι το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων των εν λόγω τομέων στον κοινοτικό ανταγωνισμό συνεπάγεται ότι θα θεσπισθούν διατάξεις ώστε να τεθούν στη διάθεση των προμηθευτών και των εργοληπτών κατάλληλες διαδικασίες προσφυγής σε περίπτωση παράβασης της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της·

ότι απαιτείται να προβλεφθεί σημαντική ενίσχυση των εγγυήσεων για διαφάνεια και αποφυγή των διακρίσεων και ότι, για να έχει η ενίσχυση αυτή απτά αποτελέσματα, απαιτούνται αποτελεσματικά και ταχέα ένδικα μέσα·

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση της εννόμου τάξεως ορισμένων κρατών μελών και, επομένως, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προκρίνουν μεταξύ διαφόρων ισοδυνάμων ως προς το αποτέλεσμα επιλογών όσον αφορά τις εξουσίες των αρχών των αρμοδίων για τις προσφυγές·

ότι μία από τις επιλογές αυτές περιλαμβάνει την εξουσία αμέσου παρεμβάσεως στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων των αναθετόντων φορέων, η οποία θα συνίσταται επί παραδείγματι στην αναστολή αυτών των διαδικασιών ή στην ακύρωση αποφάσεων ή ρητρών που περιέχονται σε έγγραφα ή δημοσιεύσεις και εισάγουν διακρίσεις·

ότι η άλλη επιλογή προβλέπει την εξουσία άσκησης αποτελεσματικής έμμεσης πίεσης στους αναθέτοντες φορείς ώστε να επανορθώνουν κάθε παράβαση ή για να αποτρέπεται η διάπραξη παραβάσεων από αυτούς καθώς και για να προλαμβάνεται η πρόκληση ζημίας·

ότι πρέπει πάντοτε να είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αποζημίωσης·

ότι, όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση αποζημίωσης για δαπάνες στις οποίες προέβη για την προετοιμασία προσφοράς ή τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης συμβάσεως, το εν λόγω πρόσωπο, για να επιτύχει την επιστροφή των εξόδων αυτών, δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι η σύμβαση θα του ανετίθετο εάν δεν είχε διαπραχθεί η δεδομένη παράβαση·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 216 της 31. 8. 1990, σ. 8 και
ΕΕ αριθ. C 179 της 10. 7. 1991, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 106 της 22. 4. 1991, σ. 82 και
ΕΕ αριθ. C 39 της 17. 2. 1992.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 60 της 8. 3. 1991, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 297 της 29. 10. 1990, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 33.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 185 της 16. 8. 1971, σ. 5.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 13 της 15. 1. 1977, σ. 1.

ότι, είναι σκόπιμο, οι αναθέτοντες φορείς που συμμορφώνονται προς τους κανόνες περί συνάψεως συμβάσεων να μπορούν να το γνωστοποιούν με κατάλληλους τρόπους· ότι αυτό προϋποθέτει έλεγχο, από ανεξάρτητα πρόσωπα, των διαδικασιών και των πρακτικών που ακολουθούν αυτοί οι αναθέτοντες φορείς·

ότι, για το σκοπό αυτό, ενδείκνυται ένα σύστημα πιστοποίησης, στο οποίο προβλέπεται μια δήλωση για την ορθή εφαρμογή των κανόνων περί συνάψεως των συμβάσεων, υπό μορφή ανακοίνωσης που θα δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

ότι οι αναθέτοντες φορείς θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν το σύστημα πιστοποίησης εάν το επιθυμούν· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να τους προσφέρουν τη δυνατότητα αυτή· ότι, για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν είτε να καθορίζουν αυτά τα ίδια το σύστημα είτε να επιτρέπουν στους αναθέτοντες φορείς να χρησιμοποιούν ένα σύστημα πιστοποίησης που έχει θεσπίσει άλλο κράτος μέλος· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν την ευθύνη για την εκτέλεση του ελέγχου που προβλέπεται από το σύστημα πιστοποίησης σε πρόσωπα, σε επαγγέλματα ή σε προσωπικό οργανισμών·

ότι η απαραίτητη ευελιξία ως προς τη θέσπιση ενός τέτοιου συστήματος εξασφαλίζεται με τον καθορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του από την παρούσα οδηγία· ότι οι ακριβείς μέθοδοι λειτουργίας του πρέπει να καθορίζονται από τα ευρωπαϊκά πρότυπα στα οποία αναφέρεται η παρούσα οδηγία·

ότι τα κράτη μέλη ενδέχεται να απαιτείται να καθορίσουν αυτές τις μεθόδους λειτουργίας πριν από την έκδοση των κανόνων των περιεχομένων στα ευρωπαϊκά πρότυπα ή ίσως πέρα από αυτούς τους κανόνες·

ότι, όταν οι επιχειρήσεις δεν ασκούν προσφυγές, ενδέχεται ορισμένες παραβάσεις να μην επανορθωθούν αν δεν συσταθεί ειδικός μηχανισμός·

ότι, συνεπώς, είναι σημαντικό, όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεως έχει διαπραχθεί προφανής και κατάφωρη παράβαση, να μπορεί να παρέμβει στις οικείες αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους και στον οικείο αναθέτοντα φορέα ώστε να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα για την ταχεία επανόρθωση αυτής της παράβασης·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα ενός μηχανισμού συμβιβασμού σε κοινοτικό επίπεδο ώστε οι διαφορές να επιλύονται φιλικά·

ότι η εφαρμογή την πράξη της παρούσας οδηγίας πρέπει να επανεξεταστεί συγχρόνως με την εφαρμογή της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ βάσει πληροφοριών που θα παράσχουν τα κράτη μέλη σχετικά με τη λειτουργία των εθνικών διαδικασιών προσφυγής·

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή συγχρόνως με την οδηγία 90/531/ΕΟΚ·

ότι είναι σκόπιμο να χορηγηθούν κατάλληλες συμπληρωματικές προθεσμίες στο Βασίλειο της Ισπανίας, στην Ελληνική Δημοκρατία και στην Πορτογαλική Δημοκρατία για την ενσωμάτωση της παρούσας οδηγίας στο εσωτερικό τους δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη των ημερομηνιών ενάρξεως εφαρμογής της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ στις χώρες αυτές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Προσφυγές σε εθνικό επίπεδο

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αναθέτοντες φορείς είναι δυνατόν να ασκηθούν προσφυγές, αποτελεσματικές και, ιδιαιτέρως, με όσο το δυνατόν ταχύτερες διαδικασίες, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τα επόμενα άρθρα, και ιδίως, από το άρθρο 2 παράγραφος 8, λόγω του ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν είτε την κοινοτική νομοθεσία τη σχετική με τη σύναψη συμβάσεων είτε τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής όσον αφορά:

- α) τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ και
- β) την τήρηση του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας, για τους αναθέτοντες φορείς στους οποίους εφαρμόζεται η διάταξη αυτή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μη γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των επιχειρήσεων που μπορούν να ισχυρισθούν ότι υπέστησαν ζημία στα πλαίσια διαδικασίας σύναψης σύμβασης, λόγω του διαχωρισμού που γίνεται με την παρούσα οδηγία μεταξύ των εθνικών κανόνων εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου και των άλλων εθνικών κανόνων.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τις διαδικασίες προσφυγών να είναι δυνατόν να κινήσει, βάσει αναλυτικών κανόνων που μπορούν να θεσπίζουν τα κράτη μέλη, τουλάχιστον κάθε πρόσωπο που έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση και υπέστη ή ενδέχεται να υποστεί βλάβη από προβαλλόμενη παράβαση. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν, από τον προτιθέμενο να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία αυτή, να ενημερώνει προηγουμένως τον αναθέτοντα φορέα για την προβαλλόμενη παράβαση και για την πρόθεσή του να ασκήσει προσφυγή.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα που λαμβάνουν όσον αφορά τις προσφυγές που αναφέρονται στο άρθρο 1, να προβλέπουν τις εξουσίες προκειμένου:

είτε

α) να λαμβάνονται, το συντομότερο και με διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινά μέτρα για τη θεραπεία της προβαλλομένης παράβασης ή την αποτροπή περαιτέρω ζημίας των θιγομένων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που αναστέλλουν ή εξασφαλίζουν την αναστολή της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης, ή της εκτέλεσης κάθε απόφασης που έχει ληφθεί από τον αναθέτοντα φορέα και

β) να ακυρώνονται οι παράνομες αποφάσεις ή να εξασφαλίζεται η ακύρωσή τους, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας κατάργησης των τεχνικών, οικονομικών ή χρηματοδοτικών προδιαγραφών που εισάγουν διακρίσεις και που περιέχονται στην διακήρυξη της δημοπρασίας, στην ενδεικτική περιοδική διακήρυξη, στην διακήρυξη σχετικά με την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής, στην πρόσκληση υποβολής προσφορών, στη συγγραφή υποχρεώσεων ή σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που έχει σχέση με την εν λόγω διαδικασία σύναψης της σύμβασης,

είτε

γ) να λαμβάνονται, το συντομότερο, ει δυνατόν με διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων και εάν χρειάζεται με οριστική διαδικασία ως προς την ουσία, άλλα μέτρα εκτός των προβλεπόμενων στα στοιχεία α) και β), με στόχο τη θεραπεία της διαπιστωθείσας παράβασης και την αποτροπή ζημίας των ενεχομένων συμφερόντων· ιδίως, να εκδίδεται εντολή πληρωμής καθορισμένου ποσού στην περίπτωση κατά την οποία η παράβαση δεν επανορθώθηκε ή δεν αποτράπηκε.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε αυτή την επιλογή, είτε για το σύνολο των αναθετόντων φορέων είτε για κατηγορίες αναθετόντων φορέων οριζόμενες βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, διαφυλάσσοντας πάντοτε την αποτελεσματικότητα των μέτρων που θεσπίστηκαν για να αποτραπουν οι ζημιές των ενεχομένων συμφερόντων·

δ) και, στις δύο προαναφερόμενες περιπτώσεις, να χορηγείται αποζημίωση στα βλαπτόμενα από την παράβαση πρόσωπα.

Όταν απαιτείται αποζημίωση διότι μια απόφαση έχει ληφθεί παράνομα, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν το εσωτερικό τους σύστημα δικαίου το απαιτεί και διαθέτει αρχές που έχουν την αναγκαιότητα προς τούτο αρμοδιότητα, η αμφισβητούμενη απόφαση πρέπει πρώτα να ακυρωθεί ή να κηρυχθεί παράνομη.

2. Οι εξουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατό να ανατίθενται σε ξεχωριστές αρχές, υπεύθυνες για διαφορετικές πλευρές των διαδικασιών προσφυγής.

3. Οι διαδικασίες προσφυγής δεν είναι απαραίτητο να επιφέρουν, αυτές καθαυτές, αυτόματα ανασταλτικά αποτελέσματα στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων τις οποίες αφορούν.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν η αρμόδια αρχή εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης προσωρινών μέτρων, μπορεί να συνεκτιμήσει τις πιθανές συνέπειες των μέτρων αυτών για όλα τα συμφέροντα που ενδέχεται να θιγούν, καθώς και το δημόσιο συμφέρον, και να αποφασίσει

να μην λάβει τα εν λόγω μέτρα εάν οι αρνητικές συνέπειές τους ενδέχεται να υπερβούν τις θετικές. Η απόφαση να μη ληφθούν προσωρινά μέτρα δεν θίγει τα άλλα δικαιώματα του προσώπου που έχει ζητήσει τη λήψη τους.

5. Το ποσό που καταβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ) πρέπει να καθορίζεται σε αρκετά υψηλό επίπεδο ώστε να αποτρέπει τον αναθέτοντα φορέα από τη διάπραξη παράβασης ή την εμμονή σε παράβαση. Η πληρωμή του ποσού αυτού μπορεί να εξαρτηθεί από την έκδοση τελικής απόφασης που να δέχεται ότι η παράβαση όντως διεπράχθη.

6. Τα αποτελέσματα της άσκησης των εξουσιών που αναφέρει η παράγραφος 1, επί της συμβάσεως που συνάπτεται μετά την κατακύρωση, καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία μια απόφαση πρέπει να ακυρωθεί πριν χορηγηθεί αποζημίωση, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι, μετά τη σύναψη συμβάσεως που ακολουθεί την κατακύρωση, οι εξουσίες της αρχής της υπεύθυνης για τις διαδικασίες προσφυγής περιορίζονται στη χορήγηση αποζημίωσης σε κάθε πρόσωπο που υπέστη βλάβη λόγω παράβασης.

7. Όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση αποζημίωσης για δαπάνες στις οποίες προέβη για την προετοιμασία της προσφοράς ή τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης συμβάσεως, το εν λόγω πρόσωπο υποχρεούται μόνον να αποδείξει την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας της σχετικής με τη σύναψη συμβάσεων ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της εν λόγω νομοθεσίας και ότι είχε όντως πιθανότητα να αναλάβει τη σύμβαση, την οποία πιθανότητα όμως έχασε, λόγω της παράβασης αυτής.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι αρχές οι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής, να μπορούν να εκτελούνται με αποτελεσματικό τρόπο.

9. Όταν οι αρχές οι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής δεν είναι δικαστικές, οι αποφάσεις τους πρέπει πάντοτε να αιτιολογούνται γραπτώς. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να θεσπίζονται διατάξεις που να εξασφαλίζουν διαδικασίες δυνάμει των οποίων κάθε μέτρο που εικάζεται ότι είναι παράνομο και που ελήφθη από τη βασική αρχή, ή κάθε εικαζόμενη παράλειψή της κατά την εκτέλεση των εξουσιών που της έχουν ανατεθεί, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής προσφυγής ή προσφυγής ενώπιον άλλης αρχής, η οποία θεωρείται δικαιοδοτικό όργανο κατά την έννοια του άρθρου 177 της συνθήκης και είναι ανεξάρτητη από τον αναθέτοντα φορέα και από τη βασική αρχή.

Ο διορισμός και η λήξη της θητείας των μελών αυτής της ανεξάρτητης αρχής πρέπει να υπόκεινται στους ίδιους όρους με αυτούς οι οποίοι ισχύουν για τους δικαστές όσον αφορά την αρμόδια για το διορισμό τους αρχή, τη διάρκεια της θητείας τους και τη δυνατότητα παύσης τους. Ο πρόεδρος τουλάχιστον της εν λόγω ανεξάρτητης αρχής πρέπει να έχει τις ίδιες νομικές γνώσεις και επαγγελματικά προσόντα με δικαστή. Η ανεξάρτητη αρχή λαμβάνει τις αποφάσεις της μετά τη διεξαγωγή διαδικασίας κατ' αντιμωλίαν. Οι αποφάσεις αυτές έχουν, με τα μέσα που καθορίζει κάθε κράτος μέλος, δεσμευτικά νομικά αποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διαπίστωση

Άρθρο 3

Τα κρατή μέλη δίδουν στους αναθέτοντες φορείς τη δυνατότητα να προσφεύγουν σε μια διαπιστωτική διαδικασία συμφώνως προς τα άρθρα 4 έως 7.

Άρθρο 4

Οι αναθέτοντες φορείς μπορούν να ζητούν κατά περιόδους να υποβάλλονται σε διαπίστωση οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ, καθώς και η πρακτική εφαρμογή τους, προκειμένου να τους χορηγείται βεβαίωση ότι, κατά τη στιγμή αυτή, οι προαναφερόμενες διαδικασίες είναι σύμφωνες με την κοινοτική νομοθεσία τη σχετική με τη σύναψη συμβάσεων καθώς και με τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής.

Άρθρο 5

1. Τα πρόσωπα που ασκούν τη διαπίστωση συντάσσουν γραπτή έκθεση με τα αποτελέσματα των εργασιών τους, για λογαριασμό των αναθετόνων φορέων. Προτού παραδώσουν στον αναθέτοντα φορέα τη βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 4, βεβαιώνονται ότι οι παρατυπίες που ενδεχομένως διαπίστωσαν στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων και στην πρακτική εφαρμογή τους επανορθώθηκαν και ότι έχουν ληφθεί μέτρα ώστε να μην επαναληφθούν.

2. Οι αναθέτοντες φορείς στους οποίους χορηγήθηκε βεβαίωση μπορούν να περιλάβουν την ακόλουθη δήλωση στις ανακοινώσεις που δημοσιεύουν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, δυνάμει των άρθρων 16 έως 18 της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ:

«Στην αναθέτουσα αρχή έχει χορηγηθεί βεβαίωση, σύμφωνα με την οδηγία του Συμβουλίου 92/13/ΕΟΚ, με την οποία βεβαιώνεται ότι, κατά την, οι διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων και η πρακτική εφαρμογή τους ήσαν σύμφωνες με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με τη σύναψη συμβάσεων καθώς και με τους εθνικούς κανόνες εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής.»

Άρθρο 6

1. Τα πρόσωπα που προβαίνουν σε διαπίστωση είναι ανεξάρτητα από τις αναθέτουσες αρχές και οφείλουν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους με κάθε αμεροληψία. Παρέχουν τις κατάλληλες εγγυήσεις ως προς τα επαγγελματικά προσόντα και την ειδική επαγγελματική πείρα σε αυτόν τον τομέα.

2. Τα πρόσωπα, τα επαγγέλματα ή το προσωπικό των οργανισμών που προβαίνουν σε διαπίστωση μπορούν να ορίζονται από το οικείο κράτος μέλος εάν αυτό κρίνει ότι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Προς

το σκοπό αυτόν, το κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί τα επαγγελματικά προσόντα που θεωρεί σχετικά και τα οποία αντιστοιχούν τουλάχιστον σε επίπεδο πτυχίου ανωτάτης εκπαίδευσης κατά την έννοια της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ ⁽¹⁾ ή να προβλέπει ότι ορισμένες εξετάσεις επαγγελματικής ικανότητας που διοργανώνει ή αναγνωρίζει το κράτος, παρέχουν τις εγγυήσεις αυτές.

Άρθρο 7

Οι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 πρέπει να θεωρηθούν ως βασικές απαιτήσεις μέχρις ότου εκπονηθούν ευρωπαϊκά πρότυπα πιστοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Διορθωτικός μηχανισμός

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή μπορεί να κινήσει τις διαδικασίες που προβλέπονται από το παρόν άρθρο εάν, πριν από τη σύναψη συμβάσεως, κρίνει ότι, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεως υπαγομένης στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ ή όσον αφορά το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ίδιας οδηγίας για τους αναθέτοντες φορείς στους οποίους εφαρμόζεται αυτή η διάταξη, έχει διαπραχθεί σαφής και κατάφωρη παράβαση των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τις συμβάσεις.

2. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στο κράτος μέλος και στον οικείο αναθέτοντα φορέα τους λόγους που την οδήγησαν να συμπεράνει ότι έχει διαπραχθεί σαφής και κατάφωρη παράβαση, και ζητά τη διόρθωσή της με τα κατάλληλα μέσα.

3. Μέσα σε 30 ημέρες από την παραλαβή της γνωστοποίησης που αναφέρει η παράγραφος 2, το οικείο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή:

- α) βεβαίωση ότι η παράβαση διορθώθηκε ή
- β) αιτιολογημένη απάντηση με την οποία εξηγεί για ποιό λόγο δεν έγινε διόρθωση ή
- γ) γνωστοποίηση με την οποία δηλώνεται ότι η οικεία διαδικασία σύναψης συμβάσεως ανεστάλη είτε με πρωτοβουλία του αναθέτοντος φορέα, είτε στα πλαίσια άσκησης των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α).

4. Η κατά την έννοια της παραγράφου 3 στοιχείο β) αιτιολογημένη απάντηση μπορεί, μεταξύ άλλων, να βασίζεται στο γεγονός ότι, για την προβαλλόμενη παράβαση έχει ήδη ασκηθεί δικαστική προσφυγή ή προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 9. Στην περίπτωση αυτή, το οικείο κράτος μέλος πληροφορεί την Επιτροπή για τα αποτελέσματα των διαδικασιών αυτών, μόλις καταστούν γνωστά.

(¹) ΕΕ αριθ. L 19 της 24. 1. 1989, σ. 16.

5. Σε περίπτωση που έχει γνωστοποιηθεί ότι μια διαδικασία σύναψης σύμβασης αναστάλη σύμφωνα με όσα ορίζονται από την παράγραφο 3 στοιχείο γ), το οικείο κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τυχόν άρση της αναστολής ή έναρξη νέας διαδικασίας σύναψης σύμβασης που συνδέεται, εν όλω ή εν μέρει, με την προηγούμενη διαδικασία. Με τη νέα αυτή γνωστοποίηση βεβαιώνεται ότι η προβαλλόμενη παράβαση διορθώθηκε ή αιτιολογείται και εξηγείται γιατί δεν έγινε διόρθωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Συμβιβασμός

Άρθρο 9

1. Κάθε πρόσωπο που έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί μια σύμβαση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ, και το οποίο κρίνει ότι, στα πλαίσια της διαδικασίας σύναψης της εν λόγω σύμβασης, υπέστη ή υπάρχει κίνδυνος να υποστεί βλάβη λόγω μη τήρησης της κοινοτικής νομοθεσίας της σχετικής με την σύναψη συμβάσεων ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής, μπορεί να ζητήσει την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού που προβλέπεται από τα άρθρα 10 και 11.

2. Η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, απευθύνεται εγγράφως στην Επιτροπή ή στις εθνικές αρχές που απαριθμούνται στο παράρτημα. Αυτές οι αρχές διαβιβάζουν την αίτηση στην Επιτροπή, το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 10

1. Όταν η Επιτροπή κρίνει, βάσει της αίτησης που προβλέπεται στο άρθρο 9, ότι η διαφορά αφορά την ορθότητα εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, καλεί τον αναθέτοντα φορέα να δηλώσει εάν προτίθεται να συμμετάσχει στη διαδικασία συμβιβασμού. Εάν ο αναθέτων φορέας αρνηθεί να συμμετάσχει, τότε η Επιτροπή πληροφορεί το πρόσωπο που υπέβαλε την αίτηση ότι διαδικασία δεν μπορεί να αρχίσει. Εάν ο αναθέτων φορέας δώσει τη συγκατάθεσή του, τότε εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 έως 7.

2. Η Επιτροπή προτείνει, το ταχύτερο δυνατόν, ένα διαιτητή, από κατάλογο ανεξαρτήτων προσώπων που έχουν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο. Τον κατάλογο αυτόν καταρτίζει η Επιτροπή μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή δημοσίων συμβάσεων ή, εάν πρόκειται για τους αναθέτοντες φορείς οι δραστηριότητες των οποίων ορίζονται από το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ, μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή συμβάσεων του τομέα τηλεπικοινωνιών.

Κάθε μέρος που συμμετέχει στη διαδικασία συμβιβασμού δηλώνει εάν δέχεται το διαιτητή και ορίζει έναν πρόσθετο διαιτητή. Οι διαιτητές μπορούν να καλέσουν δύο άλλα

άτομα το πολύ, ως εμπειρογνώμονες, για να τους συμβουλευτούν κατά τις εργασίες τους. Τα μέρη που συμμετέχουν στην διαδικασία συμβιβασμού και η Επιτροπή μπορούν να εξαιρούν τους πραγματογνώμονες που κάλεσαν οι διαιτητές.

3. Οι διαιτητές δίδουν στο πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, στον αναθέτοντα φορέα και σε όποιο άλλο υποψήφιο ή προσφέροντα που συμμετέχει στην εν λόγω διαδικασία σύναψης της σύμβασης, τη δυνατότητα να εκθέσει εγγράφως ή προφορικά το ιστορικό της διαφοράς.

4. Οι διαιτητές προσπαθούν να επιτύχουν το συντομότερο συμφωνία μεταξύ των μερών, συμφώνως προς το κοινοτικό δίκαιο.

5. Οι διαιτητές ενημερώνουν την Επιτροπή για τα πορίσματα και για τα αποτελέσματα στα οποία κατέληξαν.

6. Το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και ο αναθέτων φορέας δικαιούνται, ανά πάσα στιγμή, να θέσουν τέρμα στη διαδικασία.

7. Το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και ο αναθέτων φορέας φέρουν τα έξοδα της συμμετοχής τους, εκτός αν τα μέρη αποφασίσουν άλλως. Επιπροσθέτως, έκαστος φέρει το ήμισυ των εξόδων της διαδικασίας, μη συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβαινόντων μερών.

Άρθρο 11

1. Όταν, στα πλαίσια δεδομένης διαδικασίας για τη σύναψη συμβάσεων, ένας ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 9, εκτός από το πρόσωπο που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, έχει ασκήσει δικαστική προσφυγή ή άλλη προσφυγή κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, η αναθέτουσα αρχή ενημερώνει σχετικά τους διαιτητές. Οι διαιτητές ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο για το ότι έχει ζητηθεί η εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού και τον καλούν να δηλώσει εντός τακτής προθεσμίας εάν συμφωνεί να συμμετάσχει στη διαδικασία αυτή. Εάν ο ενδιαφερόμενος αρνηθεί να συμμετάσχει, οι διαιτητές μπορούν να αποφασίσουν, δια πλειοψηφίας εφόσον είναι αναγκαίο, να τερματίσουν τη διαδικασία συμβιβασμού, εάν κρίνουν ότι η συμμετοχή του προσώπου αυτού είναι απαραίτητη για την επίλυση της διαφοράς κοινοποιούν στην Επιτροπή την απόφαση αυτή και την αιτιολογούν.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου δεν θίγουν:

α) τα μέτρα που ενδέχεται να λάβει η Επιτροπή ή οποιοδήποτε κράτος μέλος κατ' εφαρμογή των άρθρων 169 ή 170 της συνθήκης ή κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου 3 της παρούσας οδηγίας

β) τα δικαιώματα του προσώπου που ζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας συμβιβασμού, τα δικαιώματα του αναθέτοντος φορέα ή τα δικαιώματα οποιουδήποτε άλλου προσώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 12

1. Πριν από τη πάροδο τετραετίας από την έναρξη της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή, σε διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή δημοσίων συμβάσεων, επανεξετάζει την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, και ιδίως τη χρησιμοποίηση των ευρωπαϊκών προτύπων, και προτείνει, ενδεχομένως, τις τροποποιήσεις που κρίνονται αναγκαίες.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν κάθε χρόνο, πριν από την 1η Μαρτίου, στην Επιτροπή, πληροφορίες για τη λειτουργία των εθνικών διαδικασιών προσφυγής που κινήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Η Επιτροπή καθορίζει, σε διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή δημοσίων συμβάσεων, τη φύση αυτών των πληροφοριών.

3. Για τα θέματα που αφορούν τους αναθέτοντες φορείς, οι δραστηριότητες των οποίων καθορίζονται από το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ, η Επιτροπή ζητά επίσης τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συμβάσεων του τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η

Ιανουαρίου 1993. Το Βασίλειο της Ισπανίας λαμβάνει τα μέτρα αυτά το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1995. Η Ελληνική Δημοκρατία και η Πορτογαλική Δημοκρατία λαμβάνουν τα μέτρα αυτά το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1997. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή περί αυτού.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από μια τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στις ίδιες ημερομηνίες με αυτές που προβλέπονται από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Φεβρουαρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Vitor MARTINS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εθνικές αρχές στις οποίες μπορούν να απευθύνονται οι αιτήσεις εφαρμογής της διαδικασίας συμβιβασμού που αναφέρονται στο άρθρο 9

Βέλγιο

Service du Premier Ministre / Diensten Van de Eerste Minister.

Ministère des Affaires économiques Ministerie van Economische Zaken.

Δανία

Industri — og Handelsstyrelsen (για τις προμήθειες).

Boligministeriet (για τα έργα).

Γερμανία

Bundesministerium für Wirtschaft.

Ελλάδα

Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενεργείας και Τεχνολογίας

Υπουργείο Εμπορίου

Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Ισπανία

Ministerio de Economía y Hacienda.

Γαλλία

Commission centrale des marchés.

Ιρλανδία

Department of Finance.

Ιταλία

Presidenza del Consiglio dei Ministri Politiche Comunitarie.

Λουξεμβούργο

Ministère des travaux publics.

Κάτω Χώρες

Ministerie van Economische Zaken.

Πορτογαλία

Conselho de mercados de obras públicas e particulares.

Ηνωμένο Βασίλειο

H. M. Treasury.

ΟΔΗΓΙΑ 92/14/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Μαρτίου 1992

για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η εφαρμογή των προδιαγραφών για τις εκπομπές θορύβου των αεριωθούμενων υποχητικών πολιτικών αεροπλάνων έχει σημαντικές επιπτώσεις στην προσφορά υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που οι προδιαγραφές αυτές περιορίζουν τη διάρκεια ενεργούς ζωής των αεροπλάνων, τα οποία χρησιμοποιούν οι αεροπορικές εταιρείες· ότι η οδηγία 80/51/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ θέτει όρια στις εκπομπές του θορύβου αυτού·

ότι η οδηγία 89/629/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ περιορίζει την εγγραφή, στα νηολόγια των κρατών μελών, αεροπλάνων που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα που ορίζονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988)· ότι η οδηγία αυτή καθορίζει ότι ο περιορισμός της εγγραφής των αεροπλάνων αυτών είναι απλώς ένα πρώτο στάδιο·

ότι, στο πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με το περιβάλλον ⁽⁶⁾, υπογραμμίζεται η σημασία του προβλήματος του θορύβου και, ειδικότερα, η ανάγκη να ληφθούν μέτρα καταπολέμησης του θορύβου που οφείλεται στην εναέρια κυκλοφορία·

ότι, λόγω του προβλήματος της αυξανόμενης συμφόρησης στα αεροδρόμια της Κοινότητας, είναι σημαντικό να χρησι-

μοποιούνται κατά τον καλύτερο τρόπο οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις· ότι αυτό θα μπορέσει να επιτευχθεί μόνον εφόσον χρησιμοποιούνται αεροπλάνα οικολογικά αποδεκτά·

ότι το έργο που επιτέλεσε η Επιτροπή σε συνεργασία με άλλους διεθνείς οργανισμούς κατέδειξε ότι οποιοσδήποτε κανόνας μη εγγραφής στα νηολόγια, προκειμένου να είναι επωφελής για το περιβάλλον, πρέπει να ακολουθείται από μέτρα για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης αεροπλάνων που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16·

ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπιστούν κοινοί κανόνες σε εύλογες προθεσμίες, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί μια εναρμονισμένη προσέγγιση σε όλη την Κοινότητα, και να συμπληρωθούν οι υφιστάμενες διατάξεις· ότι οι κανόνες αποκτούν ιδιαίτερη σημασία εάν ληφθεί υπόψη η πρόσφατα παρατηρούμενη τάση για μια προοδευτική ελευθέρωση της εναέριας κυκλοφορίας στην Ευρώπη·

ότι ο θόρυβος από τα αεροπλάνα θα πρέπει να μειωθεί περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τους περιβαλλοντικούς παράγοντες, τις τεχνικές δυνατότητες και τις οικονομικές επιπτώσεις·

ότι θα πρέπει να περιοριστεί η χρησιμοποίηση αεριωθούμενων υποχητικών πολιτικών αεροπλάνων εγγεγραμμένων στα νηολόγια των κρατών μελών στα αεροπλάνα που πληρούν τις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16· ότι η βαθμιαία διαγραφή, από τα νηολόγια των κρατών μελών, των αεροπλάνων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 θα διευκόλυνε τόσο τις αεροπορικές εταιρείες όσο και τους κατασκευαστές των αεροπλάνων·

ότι θα πρέπει να αποδοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα προβλήματα των αναπτυσσόμενων χωρών·

ότι, σε περίπτωση τεχνικών ή οικονομικών δυσκολιών, είναι εύλογο να χορηγούνται περιορισμένης κλίμακας παρεκκλίσεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Σκόπος της παρούσας οδηγίας είναι να περιοριστεί η χρησιμοποίηση αεριωθούμενων υποχητικών πολιτικών αεροπλάνων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 111 της 26. 4. 1991, σ. 5.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 13 της 20. 1. 1992.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 339 της 31. 12. 1991, σ. 89.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 18 της 24. 1. 1980, σ. 26. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 83/206/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 117 της 4. 5. 1983, σ. 15).⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 363 της 13. 12. 1989, σ. 27.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε αεροπλάνα των οποίων η μέγιστη μάζα κατά την απογείωση είναι 34 000 kg και άνω ή των οποίων η εσωτερική διαρρύθμιση επιτρέπει μέγιστη εγκεκριμένη χωρητικότητα, για το συγκεκριμένο τύπο αεροπλάνου, 19 θέσεων επιβατών, εκτός από τις θέσεις που προορίζονται αποκλειστικά για το πλήρωμα.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, από την 1η Απριλίου 1995, τα αεριωθούμενα υποχητικά πολιτικά αεροπλάνα με κινητήρες λόγου παράκαμψης (by-pass ratio) κάτω του 2 δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αεροδρόμια ευρισκόμενα στο έδαφός τους, εκτός εάν διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου σύμφωνα με το οποίο πληρούνται:

- α) οι προδιαγραφές που αναφέρονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 2 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 3 δεύτερη έκδοση (1988) ή
- β) οι προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα 16 της προαναφερόμενης σύμβασης, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2, εφόσον πρόκειται για αεροπλάνα με δικό τους πιστοποιητικό πλωτικότητας το οποίο έχει εκδοθεί για πρώτη φορά το αργότερο πριν από 25 έτη.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, από την 1η Απριλίου 2002, όλα τα αεριωθούμενα υποχητικά πολιτικά αεροπλάνα, τα οποία χρησιμοποιούνται στα αεροδρόμια που ευρίσκονται στο έδαφός τους, πληρούν τις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο α).

3. Το έδαφος που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 δεν περιλαμβάνει τα υπερπόντια διαμερίσματα που αναφέρονται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 3

Τα αεροπλάνα που απαριθμούνται στο παράρτημα εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), εφόσον:

- α) αυτά τα αεριωθούμενα υποχητικά πολιτικά αεροπλάνα, που διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζονται στο τμήμα II κεφάλαιο 2 τόμος 1 του παραρτήματος 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, δεύτερη έκδοση (1988), εκτελούν πτήσεις προς αεροδρόμια της Κοινότητας κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς δώδεκα μηνών περιλαμβανομένης μεταξύ των ετών 1986 και 1990 η οποία επιλέγεται από κοινού με τα ενδιαφερόμενα κράτη και
- β) αυτά τα αεροπλάνα ήταν νηολογημένα στις αναπτυσσόμενες χώρες που αναφέρονται στο παράρτημα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στις χώρες αυτές.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρεκκλίσεις από την χρονική περίοδο των 25 ετών που προβλέπεται στο άρθρο 2

παράγραφος 1 στοιχείο β), για μέγιστη συνολική διάρκεια τριών ετών για τα αεροπλάνα μιας αεροπορικής εταιρείας που αποδεικνύει ότι, σε αντίθετη περίπτωση, οι δραστηριότητές της θα διακυβεύονταν υπέρμετρα.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν παρεκκλίσεις από το άρθρο 2 παράγραφος 1 για τα αεροπλάνα που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 αλλά μπορούν, με μετατροπή τους, να ανταποκριθούν σε αυτές τις προδιαγραφές, εφόσον:

- α) υπάρχει και είναι διαθέσιμος ο κατάλληλος εξοπλισμός μετατροπής για τον εν λόγω τύπο αεροπλάνου
- β) τα αεροπλάνα στα οποία τοποθετείται ο εξοπλισμός αυτός ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες τις οποίες έχουν αποδεχθεί τα κράτη μέλη, έως ότου καθιερωθούν κοινές προδιαγραφές και διαδικασίες σε κοινοτικό επίπεδο
- γ) η αεροπορική εταιρεία έχει παραγγείλει τον εξοπλισμό πριν από την 1η Απριλίου 1994
- δ) η εταιρεία έχει αποδεχθεί, για τη μετατροπή, αυτή, την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρεκκλίσεις από το άρθρο 2 για αεροπλάνα ιστορικού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν, βάσει της αρχής «μια παρέκκλιση για κάθε παραγγελία αεροπλάνου», παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 για αεροπλάνα τα οποία πρόκειται να αντικατασταθούν από άλλα που πληρούν τις προδιαγραφές του παραρτήματος 16 κεφάλαιο 3 και έχουν παραγγελθεί πριν από την 1η Απριλίου 1994, εφόσον η εταιρεία έχει αποδεχθεί την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

Άρθρο 7

Με την επιφύλαξη της έγκρισης από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους, δεν μπορεί να απαιτηθεί από αεροπορική εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1, να διαγραφούν από τα νηολόγια τα αεροπλάνα που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του παραρτήματος 16 κεφάλαιο 3 με ετήσιο ρυθμό ταχύτερο του 10 % του συνολικού στόλου των υποχητικών πολιτικών αεροπλάνων.

Άρθρο 8

Σε μεμονωμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την προσωρινή χρησιμοποίηση στα αεροδρόμια που βρίσκονται στο έδαφός τους αεροπλάνων τα οποία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν δύναμι άλλων διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Η παρέκκλιση αυτή περιορίζεται στα:

- α) αεροπλάνα των οποίων η χρησιμοποίηση είναι τόσο ασυνήθης που δεν θα ήταν εύλογο να απορριφθεί χορήγηση προσωρινής παρεκκλίσης·
- β) αεροπλάνα που πραγματοποιούν, για σκοπούς μετατροπής, επιδιόρθωσης ή συντήρησης, μη εμπορικές πτήσεις.

Άρθρο 9

1. Κάθε κράτος μέλος που χορηγεί παρεκκλίσεις από τα άρθρα 4 έως 7, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή και αιτιολογεί την απόφαση αυτή.

2. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τις παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από άλλα κράτη μέλη για τα αεροπλάνα που είναι εγγεγραμμένα στα νηολόγια αυτών των κρατών μελών.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1992.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, στις 2 Μαρτίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

João PINHEIRO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΟΥΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

ΑΛΓΕΡΙΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-727-2D6	7T-VEH	AIR ALGERIE
B-727-2D6	7T-VEI	AIR ALGERIE
B-727-2D6	7T-VEM	AIR ALGERIE
B-727-2D6	7T-VEP	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEE	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEG	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEJ	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEK	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEL	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEN	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VED	AIR ALGERIE
B-737-2D6	7T-VEQ	AIR ALGERIE

ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-336C	XT-ABX	NAGANGANNI

ΧΙΛΗ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-331C	CC-CUE	FAST AIR CARRIER SF

ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-399C	HI-422CT	DOMINICANA DE AVIACIÓN

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-328C B-707-336C	SU-DAA SU-DAC	ZAS AIRLINE ZAS AIRLINE
B-737-266 B-737-266 B-737-266 B-737-266 B-737-266 B-737-266	SU-BBX SU-AYL SU-AYK SU-AYI SU-BBW SU-AYO	EGYPT AIR EGYPT AIR EGYPT AIR EGYPT AIR EGYPT AIR EGYPT AIR

ΓΚΑΝΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
F-28-2000	9G-ABZ	GHANA AIRWAYS CORPORATION

KENYA

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
DC-8-63	5Y-ZEB	AFRICAN SAFARI AIRWAYS Ltd

ΛΙΒΥΗ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B 727-2L5 B 727-2L5 B 727-2L5 B 727-2L5 B 727-2L5	5A-DIC 5A-DIB 5A-DIA 5A-DID 5A-DIE	LYBIAN ARAB AIRLINES LYBIAN ARAB AIRLINES LYBIAN ARAB AIRLINES LYBIAN ARAB AIRLINES LYBIAN ARAB AIRLINES

MAYRITANIA

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
F 28-4000 F 28-4000	5T-CLF 5T-CLG	AIR MAURITANIE AIR MAURITANIE

ΜΑΡΟΚΟ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B 727-2B6	CN-RMO	ROYAL AIR MAROC
B 727-2B6	CN-CCF	ROYAL AIR MAROC
B 727-2B6	CN-CCG	ROYAL AIR MAROC
B 727-2B6	CN-CCH	ROYAL AIR MAROC
B 727-2B6	CN-CCW	ROYAL AIR MAROC
B 737-2B6	CN-RMI	ROYAL AIR MAROC
B 737-2B6	CN-RMJ	ROYAL AIR MAROC
B 737-2B6	CN-RMK	ROYAL AIR MAROC
B 707-351C	CN-RMB	ROYAL AIR MAROC
B 707-351C	CN-RMC	ROYAL AIR MAROC

ΝΙΓΗΡΙΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B 707-351C	5N-ASY	EAS CARGO AIRLINES
B 707-338C	5N-ARQ	DAS AIR CARGO
B 707-3F9C	5N-ABK	NIGERIA AIRWAYS Ltd

ΡΟΥΑΝΔΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B 707-328C	9XR-JA	AIR RWANDA

ΣΟΥΔΑΝ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B 707-338C	ST-ALP	TRANS ARABIAN AIR TRANSPORT

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
DC-8-63	ZP-CCH	LÍNEAS AÉREAS PARAGUAYAS (AIR PARAGUAY)

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-387B	CX-BNU	PRIMERAS LÍNEAS URUGUAYAS DE NAVEGACIÓN AÉREA (PLUNA)

ΣΟΥΑΖΙΛΑΝΔΗ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
DC-8F-54	3D-ADV	AFRICAN INTERNATIONAL AIRWAYS (PTY) Ltd

ΤΥΝΗΣΙΑ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-727-2H3	TS-JHT	TUNIS AIR

ΖΑΪΡ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-329C	90-CBS	SCIBE AIRLIFT

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ

Αεροσκάφος		Αεροπορική εταιρεία
Τύπος	Νηολόγηση	
B-707-330B B-707-330B	Z-WKU Z-WKV	AIR ZIMBABWE AFRICAN AIRLINES INTERNATIONAL